

عنوان مقاله:

سنجش اثربخشی یادگیری گروهی در مدارس ابتدایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

ابراهیم جلی باقو دله زی - آموزگار ابتدایی آموزش پرورش اداره صومای برادوست، آذربایجان غربی

خلاصه مقاله:

یادگیری گروهی به عنوان یکی از راه حل های موثر برای توسعه مهارت های اجتماعی و تحول در فرآیند یادگیری دانش آموزان به محور توجه محققان و آموزش دهندگان تبدیل شده است. در حالی که آموزش افراد به عنوان اعضای یک گروه، ارتباطات مثبت و بهبود تعاملات میان فردی را ترویج می کند، سنجش این فرآیند نیز به عنوان یک ابزار ضروری در بهینه سازی نتایج آموزشی و ارتقاء کیفیت آموزش مدنظر قرار گرفته است. یادگیری گروهی به عنوان یکی از راه های افزایش کارایی و بهبود ارتباطات در محیط های آموزشی به شدت مورد توجه قرار گرفته است. این مقاله به بررسی سنجش یادگیری گروهی در مدارس ابتدایی می پردازد و اهمیت آن را در تربیت دانش آموزان و ارتقاء سطح آموزشی مورد بررسی قرار می دهد. در این مقاله، ابتدا مبانی نظری یادگیری گروهی و ارتباط آن با فرآیند آموزشی در مدارس ابتدایی مورد بررسی قرار می گیرد. سپس، روش های سنجش عملکرد گروه ها و نحوه اندازه گیری پیشرفت دانش آموزان از طریق این فرآیند آموزشی مورد تجزیه و تحلیل واقع می شود. در ادامه، نتایج تحقیقات پیشین در زمینه سنجش یادگیری گروهی مورد بررسی و ارائه می شود. در پایان، نتایج حاصل از تحقیق حاضر نشان دهنده اثربخشی یادگیری گروهی در مدارس ابتدایی و نقاط قوت و ضعف این روش آموزشی خواهد بود. همچنین، پیشنهاداتی برای بهبود فرآیند یادگیری گروهی و افزایش بهره وری در محیط های آموزشی ارائه خواهد شد.

کلمات کلیدی:

سنجش، یادگیری گروهی، آموزش، آموزگاران، پیشرفت دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1921485>

